

Arrest

nr. 327 023 van 21 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Rue Nanon 43
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 20 juni 2023 en verzoekt op 4 september 2023 om internationale bescherming. Op 27 november 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de dezelfde dag aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 12 december 1998 en woonde quasi uw hele leven in het dorp Duisi, regio Akhmeta. U was vanaf u 14 jaar regelmatig in Tbilisi omdat u als professioneel judoka deelnam aan competities. U reisde hiervoor de wereld rond.

In 2019 beslisten de autoriteiten om in uw vallei in Akhmeta een waterkrachtcentrale of stuwdam te bouwen. Omdat de bevolking hiertegen was, contacteerde de vertegenwoordiger van de bouw van de waterkrachtcentrale uw oom Me. K...v..., op dat moment de ondervoorzitter van de burgemeester van Akhmeta, om de situatie in uw regio te kalmeren en de bevolking te wijzen op de voordelen van dit project. Uw oom schakelde hiervoor ook uw vader in. Na de overtuigingspogingen van uw vader en oom gingen de bewoners uit de vallei akkoord met de bouw van de waterkrachtcentrale op voorwaarde dat de regering eerst haar andere beloftes zou nakomen zoals gratis elektriciteit voorzien, de bouw van een sporthal, en de aanleg van wegen en waterleidingen. De regering hield zich niet aan deze beloftes en toen men op 21 april 2019 begon aan de bouw van de waterkrachtcentrale, kwamen de mensen in uw vallei uit protest op straat. De eerste minister, Giorgi Gakharia, kwam diezelfde dag 's avonds langs om de situatie te neutraliseren. Een dag later kwamen er mensen op straat van de familie van T. M. Zij beschuldigden uw vader en ze dreigden ermee jullie huis in brand te steken. Hierdoor moesten u en uw gezin tijdelijk vluchten uit het huis. Jullie keerden pas een maand later terug naar huis nadat de werken aan de waterkrachtcentrale tijdelijk stilgelegd waren en de ouderen van de vallei samen waren gekomen om de situatie te verzoenen.

Ongeveer 2 maanden later nodigden jullie T. M. en zijn familie uit op een trouwfeest van uw neef. Zij weigerden dit en tijdens de avond van het trouwfeest werden uw vader en uw oom tegengehouden door L. M. en Ge. M. toen zij onderweg waren naar huis met de wagen. Uw vader en oom stapten uit de wagen om te vragen wat er aan de hand was en vervolgens vuurde L. M. een schot af op uw vader. Uw vader werd niet geraakt. Er kwamen nadien andere mensen op straat en ook u en uw neef gingen naar de plek van het incident. Jullie probeerden hen uit mekaar te halen en te kalmeren. Nadien keerde iedereen terug naar huis. De politie was op de hoogte dat ze richting uw vader hadden gevuurd maar gaf hier geen gevolg aan. Uw vader diende op dat moment geen officiële klacht in omdat de ouderen hem hiervan overtuigd hadden en omdat hij problemen voor uw familie wou vermijden. Er vond gedurende 6 maanden een verzoeningspoging plaats maar die draaide op niets uit omdat Gi. M., een zoon van T. M. die in Moskou verblijft en banden heeft met het criminele milieu, bedreigingen uitte indien dergelijke verzoening zou plaatsvinden.

In november 2019 kwam Gi. M. samen met zijn neef R. M. vanuit Moskou naar Georgië. Op de tweede dag na hun aankomst kreeg uw vader een bericht van hen op zijn voicemail waarin ze hem vroegen om enkele zaken met hem uit te klaren. Op 27 november 2019 bracht uw oom de politie op de hoogte van het feit dat Gi. M. en zijn neef R. M. met drie auto's in de vallei waren gekomen. De politie reageerde hier niet op. Uw vader, uw oom, uw neef A. K...v..., en twee kameraden waren die dag op pad met de auto. Zij werden in Sakobiano gestopt door leden van de familie M. en er vond een vuurgevecht plaats waarbij uw vader gewond raakte en V. M. om het leven kwam. De politie kwam ter plaatse en arresteerde A. K...v..., uw neef, en R. K...n..., een vriend van uw vader, voor deze moord. A. K...v... werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 11 jaar en aan R. K...n... werd een gevangenisstraf van 9 jaar opgelegd. Er werd niemand van de familie M. opgepakt voor de verwondingen van uw vader hoewel uw vader samen met de anderen klacht had ingediend. Er werd ook slechts één geweer geregistreerd hoewel de familie M. met 5 of 6 verschillende geweren had geschoten. U vermoedt dat niemand hiervoor vervolgd werd omdat T. M. bevriend was met het toenmalige hoofd van de staatsveiligheid Grigol Liluashvili. Uit veiligheidsoverwegingen nam u na dit incident niet meer deel aan nationale en internationale judoturnoien.

Op 29 juni 2020 werden er vijf schoten afgevuurd in uw richting door S. M., de broer van V. M., toen u thuis aankwam in uw dorp. Omdat u bewusteloos raakte, dachten ze dat ze u gedood hadden. U vernam via de zus van R. K...N... dat ze uw dood gevierd hadden. S. M. werd gearresteerd in augustus of september 2020 en veroordeeld voor het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen. Er werd hem een gevangenisstraf van 4 jaar en 6 maanden opgelegd. Hij werd niet veroordeeld voor poging tot moord omdat er geen bewijzen waren dat hij de schoten zou afgevuurd hebben. U vermoedt echter dat de relatie tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid de werkelijke reden was dat hij hiervoor niet veroordeeld werd. Het beroep dat uw familie tegen deze beslissing aantekende, leverde niets op. Tijdens het verloop van deze rechtsprocedure werden er een aantal keren bloedverwanten van u in mekaar geslagen door neven van V. M. Nadat de veroordeling werd uitgesproken, verklaarde de vader van V. M. dat iemand van uw familie moest doodgaan omdat er één van hen was gedood. U vermoedt dat ze hiermee u bedoelden omdat u degene bent die de bloedlijn moet verderzetten, omdat u de tradities volgde, en omdat u een succesvol sportman bent.

In 2021 werd O. K...v..., een familielid, aangevallen door M...d M., de neef van V. M.. Hij lag tussen leven en dood in het ziekenhuis. Er werd klacht neergelegd maar de dader kwam op borg vrij en het dossier werd afgesloten.

U werd sinds de beschieting bij uw woning beschermd door de judofederatie. U overnachtte bij uw trainers en uw collega's in Tbilisi en keerde niet meer terug naar huis. De judofederatie ondernam sinds 2020, in samenwerking met parlementsleden en verschillende olympische kampioenen, ook verschillende pogingen

om uw familie en de familie M. te verzoenen maar dit lukte niet. In de periode 2022-2023 vonden er drie pogingen plaats van de familie M. om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was in Tbilisi. Uw trainers en de andere judoka verhinderden dit door hen de sporthal niet te laten betreden. De judofederatie meldde deze incidenten bij de lokale politie. De lokale politie vertelde dat ze niets konden doen omdat u niet in mekaar was geslagen en er niets met u gebeurd was. De judofederatie kaartte deze incidenten ook aan bij een NGO en bij de Public Defender. De Public Defender nam uw verhaal positief aan omdat u een succesvol sportman bent maar deed hier verder niets mee.

Op 15 juni 2023 ging u in Tbilisi na de training samen met uw trainer en een andere judoka en zijn kind naar een winkel. In de winkel werd u met een mes aangevallen door M...d M. en M...m M. U liep naar achter in de winkel om een schuilplaats te vinden en u bleef daar staan tot een winkelman u via de achterdeur buiten liet gaan. U keerde nadien terug naar het hotel en sprak er met uw trainer en de andere judoka. Zij vertelden u dat het beter was dat u naar het buitenland zou gaan. U had de volgende dag nog een vergadering met de judofederatie en jullie kwamen tot het besluit dat niemand u in Georgië kon helpen, en dat het beter was om te vertrekken.

U verliet Georgië op 20 juni 2023 en diende in België op 4 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek, ongeveer 10 dagen voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond, probeerden familieleden van M. uw vader in een supermarkt in Tbilisi aan te vallen. Uw oom Me. verblijft ondertussen al 2 jaar in Duitsland waar hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een brief van de judofederatie omtrent uw sportieve carrière (d.d. 25/05/2023), een brief van de judofederatie betreffende de bloedvete tussen uw familie en de familie M. en een verzoeningspoging in het voorjaar van 2020 (d.d. 25/05/2023), en een kaart van de internationale judovereniging. Daarnaast legde u een USB-stick neer met daarop volgende stukken: 6 nieuwsfragmenten over het conflict en de protesten tegen de bouw van de stuwdam of waterkrachtcentrale; 3 nieuwsfragmenten over het incident waarbij V. M. gedood werd; 1 artikel en 3 nieuwsfragmenten over de verzoeningspogingen tussen uw familie en de familie M. waaruit blijkt dat ze wraak willen nemen; 1 artikel en 2 nieuwsfragmenten over de beschieting van uw huis op 29 juni 2020; en 1 artikel en 2 reportages over de bloedvete tussen uw familie en de familie M.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië gedood te worden door de familie M. omdat er een bloedvete is tussen jullie families.

U bent er omwille van volgende redenen niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel het CGVS op zich geen twijfel uit over het gegeven dat er een bloedvete ontstond tussen uw familie en de familie M. naar aanleiding van de bouw van een waterkrachtcentrale of stuwdam in de regio Akhmeta, dient te worden vastgesteld dat de wijze waarop u bepaalde elementen van deze vete beschrijft manifest in tegenspraak zijn met de informatie die hierover door CEDOCA, de onderzoeksdienst van het CGVS, verzameld werd (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024).

Ten eerste, stoken uw verklaringen over de vermeende banden tussen de familie M. en de Georgische autoriteiten niet met de informatie die hierover door CEDOCA verzameld werd. U verklaarde dat er in het kader van het proces en het onderzoek dat gevoerd werd naar aanleiding van de moord op V. M. niemand vervolgd werd voor de verwondingen die uw vader tijdens dit incident had opgelopen (en waarvoor hij klacht had ingediend) en dat slechts één geweer geregistreerd werd hoewel de familie M. met 5 of 6 verschillende geweren had geschoten. U stelde dat dit gebeurde omdat T. M. bevriend was met het hoofd van de staatsveiligheid Grigol Liluashvili. Zij waren volgens u jeugdvrienden die samen aan judo hadden gedaan (CGVS, pg. 9 & 10). Ofschoon de informatie die CEDOCA verzamelde, bevestigt

dat er niemand vervolgd werd voor de verwondingen van uw vader (en de klacht die hij hiertegen zou ingediend hebben), dient te worden opgemerkt dat nergens uit deze informatie, noch uit de door u neergelegde stukken, blijkt dat dit een gevolg zou geweest zijn van de door u vermeende banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid. Integendeel, zowel uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS als uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het nét uw familie is die bijzonder nauwe banden onderhoudt met de Georgische autoriteiten. Zo vertelde u dat uw familie op vraag van de Georgische autoriteiten werd ingezet om de lokale bevolking in uw vallei te overtuigen van de bouw van een waterkrachtcentrale of stuwdam. U zei dat uw oom Me. K...v..., op dat moment ondervoorzitter van de burgemeester van Akhmeta was, gecontacteerd werd door de vertegenwoordiger van de bouw van de stuwdam om de situatie te regelen en kalmeren, en dat hij nadien naar uw vader toeging omdat iedereen ervan overtuigd was dat hij de situatie zou kunnen regelen (CGVS, pg. 6). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat de toenmalige eerste minister, Giorgi Gakharia, langskwam in de vallei om de protesten tegen de waterkrachtcentrale te neutraliseren. Hij beloofde hierbij aan de politie dat iedereen die hen had aangevallen zou berecht en veroordeeld worden (CGVS, pg. 7). Ook uit de informatie die door CEDOCA werd verzameld blijkt dat Giorgi Gakharia langskwam om de lokale bevolking te overtuigen van de waterkrachtcentrale en dat de tegenstanders van de bouw van de waterkrachtcentrale erover klaagden dat ze onder druk gezet werden om hun protestacties te stoppen (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 2 & 3). Verder blijkt uit het onderzoek van CEDOCA dat uw vader, Mu. K...v..., de leider is van een gewapende groep in uw vallei - uw vader en zijn benedeleden zouden verschillende malen fysiek geweld gebruikt hebben tegen tegenstanders van de stuwdam (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 4) -, en dat uw familie en verschillende leden uit de entourage van uw familie dichte banden hebben met de autoriteiten en de wetshandhavingdiensten. Uw oom, Me. K...v..., was als vertegenwoordiger/coördinator van de politieke partij Georgian Dream – de partij die nog steeds aan de macht is in Georgië – in de Pankisikloof aangeduid als adviseur van de burgemeester van Akhmeta. Daarnaast was een ander familielid, Ma. K...v..., een voormalige vicegouverneur van Akhmeta die tewerkgesteld was in het bouwbedrijf van de waterkrachtcentrale (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 3). Bovendien blijkt uit het verloop van het onderzoek en het proces in het kader van de moord op V. M. geenszins dat de openbare aanklager, die de staat vertegenwoordigt, uw familieleden die verantwoordelijk waren voor deze moord slechtgezind was. In het vonnis uitte de rechter immers kritiek op het feit dat de openbare aanklager had nagelaten bepaalde aanklachten neer te leggen die gelden als verzwarende omstandigheden, met name opzettelijke doodslag in groep of het opzettelijk in gevaar brengen van een andere persoon, en dat hij de feiten rond illegaal wapenbezit en wapenoverdracht onvoldoende had onderzocht (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 4). Ook in het geval uw familieleden zouden worden vrijgelaten, zouden zij volgens de door CEDOCA verzamelde informatie, kunnen rekenen op de steun en bescherming van de Georgische autoriteiten. Zo had A. F...s..., de toenmalige burgemeester van Akhmeta en neef van het vicehoofd van de Georgische staatsveiligheidsdienst S. F...t..., een gesprek met leden van de lokale bevolking die wensten dat uw familieleden zouden vrijgelaten worden. Hij beloofde hen dat er geen wraakmoord zou plaatsvinden en dat hij zijn hulp zou aanbieden (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 6). In het licht van voorgaande vaststellingen, nl. dat uit de informatie die verzameld werd door CEDOCA blijkt dat uw familie bijzonder nauwe banden onderhoudt met de Georgische autoriteiten, dat ook uit uw eigen verklaringen blijkt dat uw familie banden heeft met de Georgische autoriteiten, en dat nergens uit deze informatie, noch uit de door u neergelegde stukken, blijkt dat er banden zijn tussen de familie M. en de Georgische autoriteiten, kan er dan ook niet het minste geloof worden gehecht aan uw bewering dat T. M. banden heeft met het hoofd van de staatsveiligheid.

Ten tweede, rijzen er gelet op de informatie die verzameld werd in het onderzoek van CEDOCA naar de bloedvete tussen uw familie en de familie M. ernstige twijfels over de werkelijke omstandigheden van de beschieting van uw huis op 29 juni 2020 waarvan u het slachtoffer zou geworden zijn. U verklaarde dat er op 29 juni 2020 vijf schoten afgevuurd werden in uw richting door S. M., de broer van V. M., toen u thuis aankwam in uw dorp. Omdat u bewusteloos raakte, dachten ze dat ze u gedood hadden. U vernam via de zus van R. K...N... dat ze uw dood gevierd hadden. S. M. werd gearresteerd in augustus of september 2020. Hij werd niet veroordeeld voor poging tot moord maar voor het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen omdat er geen bewijzen waren wie dit wapen gebruikt had. U vermoedt dat dit is omwille van de banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid. Het beroep dat uw familie tegen deze beslissing aantekende, wijzigde niets aan deze beslissing (CGVS, pg. 10-13). Deze door u geschetste versie van de feiten valt moeilijk te rijmen met hoe over deze beschieting werd bericht in de Georgische pers. Zo blijkt uit het onderzoek van CEDOCA dat verschillende perskanalen wijzen op onregelmatigheden in verband met de arrestatie van S. M. en op de banden tussen uw familie en de Georgische autoriteiten: Formula News schrijft dat de familie M. vermoedt dat de arrestatie van S. M. het gevolg was van het feit dat ze niet ingegaan waren op een verzoeningspoging en dat uw familie de arrestatie in scène had gezet; Mtavari Arkhi vermeldt een protestactie van de lokale bevolking in het dorp Jokolo op de dag van de arrestatie waarbij de dorpelingen stellen dat M. onschuldig is en de zaak met de hulp van de politie werd gefabriceerd; de Georgische zender TV brengt de familie M. in beeld die beweert dat het onderzoek niet eerlijk is verlopen en de beschuldiging ongegrond is; in een interview met Radio Way stelt de moeder van V. M. dat uw familie in bescherming wordt genomen door de Georgische autoriteiten, met name door de (toenmalige) viceminister

van Binnenlandse Zaken Kakha Sabanadze; en ook het Georgische onafhankelijke perskanaal RFE/RL stelt dat de arrestatie van S. M. vermoedelijk gelinkt is aan het feit dat de familie M. niet inging op een verzoeningspoging (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 5 & 6). In het licht van deze informatie rijzen er dan ook ernstige vraagtekens over de werkelijke omstandigheden van deze beschieting en het gegeven dat de familie M. hiervoor verantwoordelijk zou geweest zijn. Aanvullend dient te worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat S. M. veroordeeld werd voor het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen. Nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de veroordeling beperkt werd tot het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen omwille van de door u vermeende banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt omtrent de vervolgingsfeiten die u persoonlijk zou meegemaakt hebben na de beschieting op 29 juni 2020 omwille van de bloedvete tussen uw familie en de familie M. U stelde dat er in 2022 en 2023 drie pogingen plaatsvonden om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was in Tbilisi. Uw trainers en de andere judoka lieten hen de sporthal niet binnen (CGVS, pg. 15). U beschreef daarna nog één incident dat plaatsvond op 15 juni 2023 in Tbilisi (CGVS, pg. 5, 6, & 17). U ging toen na de training naar het hotel en uw trainer vroeg of u naar de winkel wou gaan. U deed dat samen met hem en er ging ook nog een andere judoka met zijn kind mee. In de winkel werd u met een mes aangevallen door M...d M. en M...m M. U liep naar achter in de winkel om een schuilplaats te vinden en u bleef daar staan tot een winkelman u via de achterdeur buiten liet gaan. Niettegenstaande u aangaf dat u persoonlijk noch na de drie pogingen in 2022 en 2023 om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was, noch nadat u op 15 juni 2023 werd aangevallen in de winkel, stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten (CGVS, pg. 15 & 17), kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u over deze incidenten enige bewijsstukken zou kunnen neerleggen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de judofederatie na de drie pogingen om u aan te vallen wel stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten. U beweerde dat de judofederatie naar de lokale politie ging, dat de lokale politie hen verteld had dat u niet in mekaar was geslagen, en dat ze daarom niets konden doen (CGVS, pg. 15). U gaf verder aan dat de judofederatie ook een NGO van deze feiten op de hoogte bracht en dat de federatie dit ook meldde bij de Public Defender. De Public Defender nam uw verhaal positief aan omdat u een succesvol sportman bent maar zij deden in werkelijkheid niets voor u. Voorts verklaarde u nog dat de judofederatie samen met verschillende parlementsleden naar de familie M. ging om te verzoenen en dat dit een paar keer gebeurde sinds 2020 maar dat zij dit nooit aanvaard hebben (CGVS, pg. 15 & 16). Aangezien de judofederatie verschillende stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten – de federatie had immers de lokale politie, een NGO, en de Public Defender ingelicht –, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent enkele stukken zou neerleggen. U legde echter geen stukken neer waaruit blijkt dat de judofederatie dergelijke stappen ondernomen zou hebben. U legde een brief neer van de judofederatie (d.d. 25/05/2023) waarin een verzoeningspoging uit het voorjaar van 2020 vermeld wordt waaraan federale vertegenwoordigers, de toenmalige meerderheidsvertegenwoordiger, de burgemeester, en honderden lokale bewoners deelnamen zonder succes. Daarnaast legde u in uw USB-stick ook verschillende nieuwsfragmenten en artikels neer over deze verzoeningspogingen. Er wordt in deze stukken echter op geen enkele wijze melding gemaakt van de concrete vervolgingsfeiten waarvan u persoonlijk het slachtoffer zou geworden zijn. Het feit dat u geen enkel bewijsstuk kan neerleggen omtrent de persoonlijke vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben omwille van de bloedvete tussen uw familie en de familie M. doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze incidenten. Deze vaststelling klemmt des te meer daar ook uit het onderzoek dat CEDOCA verrichte naar de bloedvete tussen uw familie en de familie M. op geen enkele wijze blijkt dat u hierdoor persoonlijke vervolgingsfeiten zou meegemaakt hebben (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 6). Uw verklaringen omtrent de persoonlijke vervolgingsfeiten die u door deze bloedvete zou gekend hebben na de beschieting van uw woning, vormen dan ook louter blote beweringen.

Zelfs indien er enig geloof kan worden gehecht aan de persoonlijke vervolgingsfeiten die u na de beschieting op 29 juni 2020 nog zou gekend hebben, quod non, en u in de toekomst concrete vervolgingsfeiten zou meemaken omwille van de vete tussen uw familie en de familie M., dan nog maakt u niet aannemelijk dat u hiervoor geen aanspraak zou kunnen maken op nationale bescherming in uw eigen land.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en

vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Uit uw verklaringen blijkt dat u geen stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten naar aanleiding van de drie pogingen in de periode 2022-2023 van de familie M. om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was in Tbilisi. U stelde dat u geen klacht indiende omdat het geen nut had aangezien u niet in mekaar werd geslagen of beschoten. Er zou u niemand geloven of stappen ondernemen tegen hen (CGVS, pg. 15). U verklaarde later nogmaals dat als je niet wordt aangevallen, geslagen of verwond er geen enkel proces begint (CGVS, pg. 16). Deze algemene verklaring, nl. dat het geen zin heeft als je niet in mekaar wordt geslagen of beschoten, vormt louter een blote bewering die niet strookt met bovenstaande informatie. U toont hiermee dan ook geenszins aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden. U gaf verder aan dat de judofederatie wel stappen ondernam om bescherming te verkrijgen naar aanleiding van deze drie pogingen om u aan te vallen. U verklaarde dat zij naar aanleiding van deze feiten naar de lokale politie waren gegaan maar dat de politie hen vertelde dat ze niets konden doen omdat er niets met u gebeurd was (CGVS, pg. 15). U voegde hieraan toe dat de judofederatie contact opnam met een NGO – u wist niet exact welke het was – en dat zij dit ook gemeld hadden bij de Public Defender. U zei dat uw verhaal positief onthaald werd door de Public Defender omdat u een succesvol sportman bent maar dat zij in werkelijkheid niets voor u deden (CGVS, pg. 16). Er dient wederom te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt omtrent de stappen die de judofederatie ondernomen zou hebben om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten naar aanleiding van deze feiten hoewel dit redelijkerwijze van u kan verwacht worden (cf. supra). U maakt met dergelijke blote bewering dan ook niet aannemelijk dat de judofederatie bescherming gezocht zou hebben voor u naar aanleiding van deze persoonlijke vervolgingsfeiten. Voorts ondernam u na het laatste incident, nl. toen u op 15 juni 2023 naar de winkel ging met uw trainer, een andere judoka en zijn kind, en werd aangevallen door twee leden van de familie M., geen poging meer om bescherming te verkrijgen van Georgische autoriteiten. U stelde dat u nergens bescherming vroeg, dat u de tweede dag een vergadering had met de judofederatie, en dat jullie tot het besluit kwamen dat niemand u daar kon helpen en het beste was om weg te gaan (CGVS, pg. 17). U legde uit dat u geen klacht had ingediend omwille van de reactie die de judofederatie bij de andere incidenten had gekregen van de lokale politie, de NGO, en de Public Defender, en u herhaalde dat het geen nut heeft als je niet wordt neergestoken of aangevallen (CGVS, pg. 17). Er werd reeds eerder opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de stappen die de judofederatie ondernam bij de lokale politie, een NGO, en de Public Defender naar aanleiding van de eerste drie incidenten louter blote beweringen betreffen en u hiermee dan ook geenszins aannemelijk maakt dat de judofederatie bescherming gezocht zou hebben voor u. Wat betreft uw verklaring dat het geen nut heeft om bescherming te vragen tenzij men wordt neergestoken of aangevallen, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die niet strookt met bovenstaande informatie. U toont met voorgaande verklaringen dan ook geenszins aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden om u bescherming te bieden. Daarenboven werd reeds op uitvoerige wijze aangetoond dat uw familie nauwe banden onderhoudt met de Georgische autoriteiten en veiligheidsdiensten (cf. supra), wat het des te onwaarschijnlijker maakt dat u, indien u bij terugkeer zou geconfronteerd worden met concrete vervolgingsfeiten omwille van de bloedvete tussen uw familie en de familie M., niet zou kunnen rekenen op de bescherming of de hulp van de Georgische autoriteiten. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

De documenten die u voorlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw kaart van de internationale judovereniging, en een brief van de judofederatie betreffende uw sportieve carrière (d.d. 25/05/2023), bevestigen louter uw identiteit, uw herkomst uit Georgië, en uw sportieve carrière. Deze elementen worden op zich niet betwist in deze beslissing. De brief van de judofederatie betreffende de bloedvete tussen uw familie en de familie M. en een verzoeningspoging in het voorjaar van 2020 (d.d. 25/05/2023), en de USB-stick met artikels en nieuwsfragmenten die u in verband met deze bloedvete neerlegde – deze stukken werden overlopen en bekeken met een tolk die het Georgische machtig is - , bevatten geen informatie omtrent de persoonlijke incidenten die u sinds de beschieting op 29 juni 2020 nog zou meegemaakt hebben, noch bevatten deze stukken informatie die betrekking heeft op de door u vermeende banden tussen T. M. en de Georgische veiligheidsdiensten. Bijgevolg wijzigen deze stukken evenmin iets aan voorgaande vaststellingen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) of c) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan en beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een voorafgaande opmerking dat Georgië niet langer voorkomt op de lijst van veilige landen overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Volgens verzoeker blijkt echter uit het onderzoek van de verwerende partij dat zij impliciet van mening is dat Georgië een veilig land is. Hij verduidelijkt dat de commissaris-generaal in feite probeert de bewijslast om te keren door hem te vragen om bewijs te leveren waaruit blijkt dat Georgië geen veilig land is. Verder voegt hij hieraan toe dat de verwerende partij van mening lijkt te zijn dat de Georgische autoriteiten *de facto* in staat zijn om hem te beschermen en dat het aan hem is om aan te tonen dat de autoriteiten vrijwillig en uitdrukkelijk hebben geweigerd om hem te beschermen. Hij benadrukt nog dat de commissaris-generaal de kwestie van doeltreffendheid van de door de Georgische autoriteiten geboden bescherming slechts zeer summier uitlegt en de bewijslast uitsluitend bij hem legt, alsof Georgië een veilig land was en hij zelf aanvullend bewijs moet leveren om aan te tonen dat dit niet het geval is.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de door hem aangehaalde vendetta. Te dezen benadrukt hij dat de commissaris-generaal het conflict tussen zijn familie en de familie M. niet in twijfel trekt. Vervolgens herhaalt verzoeker de essentie van dit conflict. Voorts betoogt hij dat, hoewel de verwerende partij geen inconsistenties en tegenstrijdigheden in zijn verklaring vaststelde, zij op basis van de door CEDOCA verzamelde informatie niettemin van mening is dat hij in Georgië geen gevaar liep en dat hij zich indien nodig tot zijn nationale autoriteiten kon wenden gezien de banden van zijn familie met de regering. Hij hekelt tevens dat de verwerende partij van mening is dat zijn verklaringen omtrent zijn persoonlijke vervolgingsfeiten die hij door deze bloedvete zou gekend hebben louter blote beweringen vormen. Hij benadrukt in deze dat er geen enkele inconsistentie opgemerkt wordt in zijn verklaringen. Bovendien is het volgens verzoeker aan de commissaris-generaal om hem nauwkeurig te ondervragen zodat hij zijn verhaal kan doen en kan de verwerende partij haar beslissing niet motiveren door te stellen dat de vervolgingen die hij heeft ondergaan slechts verklaringen zijn, aangezien het persoonlijk onderhoud juist dient om de waarheidsgetrouwe van

de verklaringen te verifiëren. Hij besluit dat een dergelijke motivering duidelijk ontoereikend en niet objectief is.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de media waarop de verwerende partij zich baseert voor het CEDOCA-rapport dat werd opgesteld over de situatie van zijn familie en haar nabijheid tot de Georgische regering en dus ook voor het nemen van de bestreden beslissing. Te dezen betoogt verzoeker dat alle in het rapport aangehaalde artikelen in de pers in het voordeel zijn van de familie M., gelet op het feit dat deze stellen dat de familie K...v... geen voldoende strenge straf zou hebben gekregen na de dood van V. M. en dat de schietpartij in het huis van de familie K...v... door hen was georkestreerd om S. M. te laten arresteren. Hij meent dat deze talrijke artikelen, die allemaal in het voordeel van de familie M. zijn, voldoende aantonen dat zij de macht hebben om de pers te beïnvloeden en dat, indien zijn familie zo dicht bij de regering stond, het CEDOCA-rapport zeker melding zou hebben gemaakt van bepaalde artikelen in de media waarin de feiten vanuit hun standpunt zou worden gerapporteerd. Hij vervolgt dat, hoewel in het CEDOCA-rapport verschillende onafhankelijke Georgische mediabronnen (zoals *Civil Georgia*) op een neutrale manier over de feiten rapporteerden, andere bronnen (zoals *Formula News*, *Mtavari Arkhi* en *Georgia News*) niet als onafhankelijke bronnen kunnen worden gezien, aangezien zij in het CEDOCA-rapport zelf als "*leden van de oppositie*" worden omschreven. Tevens benadrukt verzoeker dat de artikelen uit het CEDOCA-rapport enkel speculeren dat de familie K...v... de gebeurtenis in scène heeft gezet, zonder dat er objectief bewijsmateriaal is dat tot een dergelijke conclusie leidt. Onder verwijzing naar een rapport van de Europese Commissie voegt hij hieraan toe dat de media in Georgië zwaar beïnvloed worden door de politiek, tot op het punt dat bijna geen enkele bron als betrouwbaar kan worden beschouwd. Hij besluit dat, gezien de zeer sterke politieke invloed op de Georgische media, de verwerende partij haar beslissing niet kan baseren op de manier waarop bepaalde bronnen speculeren over de schietpartij in zijn huis. Verder meent verzoeker dat al deze bronnen gebaseerd zijn op de versie van de gebeurtenissen zoals omschreven door de familie M. Hij stelt dat, wat betreft de vuurgevechten die leidden tot de dood van V. M., moet worden opgemerkt dat de leden van verzoekers familie werden veroordeeld tot negen of elf jaar gevangenisstraf, terwijl geen enkel artikel melding maakt van enige veroordeling voor deze gebeurtenissen voor de familie M., en dit ondanks dat er in alle artikelen wel wordt vermeld dat er een vuurgevecht plaatsvond en dat beide partijen dus actief deelnamen aan de gebeurtenis. Hij besluit dat deze media-aandacht uitsluitend ten gunste van de familie M. is en dit gebrek aan veroordeling voldoende de invloed van deze familie op de regering(sgezinde pers) tonen en dat de invloed van de familie M. op de oppositiepers niet wordt geëvenaard door die van zijn familie op de regeringsgezinde pers. In deze benadrukt hij dat, indien zijn familie zo een sterke band zou hebben met de regering als dat de verwerende partij beweert, er in het CEDOCA-rapport zeker artikelen ten gunste van zijn familie zouden zijn opgenomen en dat dit voldoende aantoont dat zijn familie, in tegenstelling tot de familie M., niet de invloed heeft die de commissaris-generaal hen probeert toe te schrijven. Hij voegt hieraan toe dat, indien zijn familie een dergelijke invloed had gehad, het zeker is dat zij niet zulke gevangenisstraffen zouden hebben gekregen na de vuurgevechten die tot de dood van V. M. hebben geleid. Verzoeker besluit dat de verwerende partij zich zowel op zijn verklaringen, als op betrouwbare en onafhankelijke bronnen had moeten baseren om de door hem beschreven feiten te analyseren. Daar er geen inconsistenties of onnauwkeurigheden in de door hem afgelegde verklaringen hierover kunnen worden vastgesteld en daar de verwerende partij zich baseert op bronnen waarvan de betrouwbaarheid twijfelachtig is, kan de verwerende partij – aldus verzoeker – niet stellen dat zijn vrees bij terugkeer niet geloofwaardig is. Voorts oppert verzoeker nog dat, hoewel zijn familie dicht bij de regering staat, ook de familie M. invloedrijk is en dat ondanks de media-aandacht en invloed van beide families de autoriteiten niet in staat waren om één van beide families in deze vendetta te beschermen.

In een derde middelonderdeel gaat verzoeker in op (de mogelijke bescherming door) de lokale autoriteiten. Hij hekelt dat de commissaris-generaal hem verwijt dat hij zich niet persoonlijk tot de politie of de plaatselijke autoriteiten heeft gewend om bescherming te krijgen, daar de judofederatie waarvan hij lid is namens hem de plaatselijke politie heeft benaderd die niets wou doen omdat hij niet gewond raakte en bovendien ook een ngo en de *Public Defender* op de hoogte bracht die lieten weten dat ze hieraan niets konden doen en zonder succes heeft geprobeerd om de families met elkaar te verzoenen. Verzoeker hekelt dat de verwerende partij de pogingen van de judofederatie om bescherming van de autoriteiten te krijgen in twijfel trekt omdat hij hier geen bewijs van kan voorleggen. Volgens hem volstaat deze motivering, die gebaseerd is op een gebrek aan bewijs, niet om zijn verklaringen aan de kant te schuiven, te meer omdat de commissaris-generaal hem niet in detail heeft ondervraagd hierover (en in het bijzonder over de stappen die werden ondernomen bij de *Public Defender*). Voorts benadrukt verzoeker dat de politie meerdere keren heeft ingegrepen in deze vendetta, maar er sinds 2019 niet in geslaagd is om hieraan een einde te maken. Hij voegt hieraan toe dat, zelfs indien zijn familie sterke banden met de overheid zou hebben, de elementen in het dossier – en meer bepaald het gegeven dat verschillende leden van zijn familie (alsook van de familie M.) gewond geraakten en dat leden van zijn familie gevangenisstraffen uitzitten – voldoende aantonen dat de bescherming van de Georgische autoriteiten niet effectief is, dat zij niet in staat zijn om in dit geschil op te treden en dat hij het doelwit kan worden van een nieuwe aanval door de familie M. Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in feite stelt dat hij moet terugkeren naar Georgië midden in het conflict dat

geenszins betwist wordt en dat hij moet leven met het risico te worden gedood door de familie M. of minstens met de angst zichzelf te moeten verdedigen en daardoor in de gevangenis te belanden zoals andere leden van zijn familie. Verzoeker besluit nog dat zijn vrees objectief is, daar het bestaan van de vendetta niet betwist wordt, dat hij geen enkele daad heeft gesteld die rechtvaardigt dat hij in dit gewelddadige conflict tussen de twee families verwickeld is en dat uit de elementen in het dossier alsook uit de pers blijkt dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om verzoeker tegen dit conflict te beschermen, zonder dat de banden van zijn familie hier invloed op hebben.

In een vierde en laatste middelonderdeel stelt verzoeker dat zijn oom Me. K...v... in Duitsland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Verzoeker stelt dat de verwerende partij uit het feit dat zijn oom vicevoorzitter was van de burgemeester van Akhmeta en door de autoriteiten persoonlijk benaderd werd om de spanningen met de bevolking in verband met de bouw van de waterkrachtcentrale te verminderen afleidt dat zijn oom een invloedrijk persoon is met nauwe banden met de regering en dat verzoeker daarom op bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen. Volgens verzoeker is dit echter niet het geval, daar zijn oom uiteindelijk Georgië diende te verlaten en in Duitsland de vluchtelingenstatus kreeg. Hij voegt hieraan toe dat de situatie van zijn familie in Duitsland – een land dat niet gezien kan worden als laks op het gebied van asiel – volledig anders werd gezien en dat de toekenning van de vluchtelingenstatus aan zijn oom de Belgische autoriteiten zou moeten inlichten over de realiteit van zijn vrees.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en ten volkomen subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- (fragment van het interview van) het verzoek om internationale bescherming oom (stuk 2);
- vluchtelingenstatus oom (stuk 3).

2.2.2. Op 1 april 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarbij een werkende weblink wordt opgenomen naar de COI Focus “*Georgië: Algemene situatie*” van 12 februari 2025.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste

lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de

Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Verzoeker betwist de bestreden beslissing in het geheel niet waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd door de familie M. waarmee zijn familie in een bloedvete verwickeld zit. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker geen vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, aannemelijk gemaakt. In eerste instantie (i) oordeelt de commissaris-generaal dat niet getwijfeld wordt aan het gegeven dat er een bloedvete ontstond tussen verzoekers familie en de familie M. naar aanleiding van de bouw van een waterkrachtcentrale of stuwdam in de regio Akhmeta, maar dat de wijze waarop verzoeker bepaalde elementen van deze vete beschrijft manifest in tegenspraak is met de informatie die hierover door CEDOCA werd verzameld. Zo (a) stroken verzoekers verklaringen over de vermeende banden tussen de familie M. en de Georgische autoriteiten niet met de informatie verzameld door CEDOCA. Verder (b) rijzen er – gelet op de informatie die verzameld werd in een onderzoek van CEDOCA naar de bloedvete tussen zijn familie en de familie M. – ernstige twijfels over de werkelijke omstandigheden van de beschieting van zijn huis op 29 juni 2020 waarvan hij het slachtoffer zou zijn geworden. Bovendien (ii) legt verzoeker geen enkel begin van bewijs neer omtrent de vervolgingsfeiten die hij persoonlijk zou meegemaakt hebben na de beschieting op 29 juni 2020 omwille van de bloedvete tussen zijn familie en de familie M. en blijkt uit het door CEDOCA verrichte onderzoek op geen enkele wijze dat verzoeker in deze context persoonlijke vervolgingsfeiten zou hebben meegemaakt. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker, voor zover er nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn problemen, niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië. Tot slot (iv) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in zijn problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweemde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.6.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.6.3. Verzoeker werpt in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ook in het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024) fungeert Georgië niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoeker op 10 november 2023 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd.

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat zijn verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hem van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en is de genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing. Zoals hierna blijkt, werd bovendien – in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift beweert – zowel in de bestreden beslissing, die dateert van 27 november 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor hem niet van kracht is.

2.3.6.4. In eerste instantie stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat *in casu* in de huidige stand van de rechtspleging niet wordt getwijfeld aan het gegeven dat er een bloedwraakvete ontstond tussen verzoekers familie en de familie M., naar aanleiding van de bouw van een waterkrachtcentrale of stuwdam in de regio Akhmeta.

2.3.6.5. Vervolgens oordeelt de Raad dat verzoeker er, omwille van verschillende redenen, niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij persoonlijk geviséerd wordt in het kader van deze bloedvete.

2.3.6.5.1. Vooreerst stoken verzoekers verklaringen over de vermeende banden tussen de familie M. en de Georgische autoriteiten niet met de informatie die CEDOCA verzamelde en hanteerde tijdens een onderzoek naar het bestaan en het ontstaan van de bloedvete tussen deze families en naar de banden van beider families met de autoriteiten (administratief dossier, map landeninformatie). In deze dient gewezen te worden op verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat er in het kader van het proces en het onderzoek dat gevoerd werd naar aanleiding van de moord op V. M. niemand vervolgd werd voor de verwondingen die zijn vader tijdens dit incident had opgelopen (en waarvoor hij klacht had ingediend), dat slechts één geweer geregistreerd werd hoewel de familie M. met vijf of zes verschillende geweren had geschoten en dat dit gebeurde omdat T. M. bevriend was met het hoofd van de staatsveiligheid Grigol Liluashvili en dat zij jeugdvrienden waren die samen aan judo hadden gedaan (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Hiermee lijkt verzoeker te insinueren dat de familie M. banden heeft met de Georgische autoriteiten, hetgeen hen ten goede komt in het conflict dat zij hebben met zijn familie. Deze verklaringen komen echter niet overeen met de informatie die CEDOCA hierover kon terugvinden. Hoewel deze informatie bevestigt dat er niemand vervolgd werd voor de verwondingen van verzoekers vader (en de klacht die hij hiertegen zou ingediend hebben), dient te worden opgemerkt dat nergens uit deze informatie, noch uit de door verzoeker neergelegde stukken, blijkt dat dit een gevolg zou geweest zijn van de door verzoeker vermeende banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid. Voorts wordt in deze informatie geenszins melding gemaakt dat er *überhaupt* banden zouden bestaan tussen de familie M. en de Georgische autoriteiten. Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat uit de beschikbare informatie, alsook uit de verklaringen van verzoeker zelf, integendeel juist blijkt dat net zijn familie bijzonder nauwe banden onderhoudt met de Georgische autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Zo vertelde u dat uw familie op vraag van de Georgische autoriteiten werd ingezet om de lokale bevolking in uw vallei te overtuigen van de bouw van een waterkrachtcentrale of stuwdam. U zei dat uw oom Me. K...v..., op dat moment ondervoorzitter van de burgemeester van Akhmeta was, gecontacteerd werd door de vertegenwoordiger van de bouw van de stuwdam om de situatie te regelen en kalmeren, en dat hij nadien naar uw vader toeging omdat iedereen ervan overtuigd was dat hij de situatie zou kunnen regelen (CGVS, pg. 6). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat de toenmalige eerste minister, Giorgi Gakharia, langskwam in de vallei om de protesten tegen de waterkrachtcentrale te neutraliseren. Hij beloofde hierbij aan de politie dat iedereen die hen had aangevallen zou berecht en veroordeeld worden (CGVS, pg. 7). Ook uit de informatie die door CEDOCA werd verzameld blijkt dat Giorgi Gakharia langskwam om de lokale bevolking te overtuigen van de waterkrachtcentrale en dat de tegenstanders van de bouw van de waterkrachtcentrale erover klaagden dat ze onder druk gezet werden om hun protestacties te stoppen (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 2 & 3). Verder blijkt uit het onderzoek van CEDOCA dat uw vader, Mu. K...v..., de leider is van een gewapende groep in uw vallei - uw vader en zijn bendeleden zouden verschillende malen fysiek geweld gebruikt hebben tegen tegenstanders van de stuwdam (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg.

4) -, en dat uw familie en verschillende leden uit de entourage van uw familie dichte banden hebben met de autoriteiten en de wetshandhavingdiensten. Uw oom, Me. K...v..., was als vertegenwoordiger/coördinator van de politieke partij Georgian Dream – de partij die nog steeds aan de macht is in Georgië – in de Pankiskloof aangeduid als adviseur van de burgemeester van Akhmeta. Daarnaast was een ander familielid, Ma. K...v..., een voormalige vicegouverneur van Akhmeta die tewerkgesteld was in het bouwbedrijf van de waterkrachtcentrale (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 3). Bovendien blijkt uit het verloop van het onderzoek en het proces in het kader van de moord op V. M. geenszins dat de openbare aanklager, die de staat vertegenwoordigt, uw familieleden die verantwoordelijk waren voor deze moord slechtgezind was. In het vonnis uitte de rechter immers kritiek op het feit dat de openbare aanklager had nagelaten bepaalde aanklachten neer te leggen die gelden als verzwarende omstandigheden, met name opzettelijke doodslag in groep of het opzettelijk in gevaar brengen van een andere persoon, en dat hij de feiten rond illegaal wapenbezit en wapenoverdracht onvoldoende had onderzocht (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 4). Ook in het geval uw familieleden zouden worden vrijgelaten, zouden zij volgens de door CEDOCA verzamelde informatie, kunnen rekenen op de steun en bescherming van de Georgische autoriteiten. Zo had A. F...s..., de toenmalige burgemeester van Akhmeta en neef van het vicehoofd van de Georgische staatsveiligheidsdienst S. F...t..., een gesprek met leden van de lokale bevolking die wensten dat uw familieleden zouden vrijgelaten worden. Hij belofde hen dat er geen wraakmoord zou plaatsvinden en dat hij zijn hulp zou aanbieden (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 6)."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift tracht verzoeker vooreerst het door CEDOCA gevoerde onderzoek aan het wankelen te brengen door te stellen dat slechts een aantal van de bronnen die in de COI Case "GEO 2024-001: Georgië – 2327322" van 27 juni 2024 worden gebruikt kunnen gezien worden als onafhankelijke bronnen, terwijl de meerderheid van de aangehaalde bronnen niet onafhankelijk zijn, daar deze door het rapport zelf omschreven worden als gelinkt aan de oppositie. De Raad stelt vast dat het CEDOCA-rapport gebaseerd is op internetartikelen van verschillende mediazenders, zoals *Mtavari Arkhi*, *Formula News*, *1TV*, *RFE/RL*, *Civil Georgia*, *Eurasianet*, *Georgia News*, *Interpress News*, *Jam News* en *OC-Media*. In voormeld rapport worden slechts twee mediazenders uitdrukkelijk gelinkt aan de oppositie, zijnde *Mtavari Arkhi* en *Formula News*. In dit verband oordeelt de Raad dat – mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.6.5.2. van het onderhavig arrest – het dossier geenszins elementen omvat waaruit kan blijken dat de familie M., de belagers van verzoekers familie, banden zou hebben met de oppositie of waaruit kan blijken dat pers gelieerd aan de oppositie geen neutrale berichtgeving zou voorzien over verzoeker en zijn familie. De overige aangehaalde bronnen worden in het rapport geenszins gelinkt aan enige politieke voorkeur of worden zelfs uitdrukkelijk bestempeld als onafhankelijk. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift louter tot het uiten van blote beweringen en brengt – mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.6.5.2. van het onderhavig arrest – niets concreet bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Waar verzoeker onder verwijzing naar een rapport van de Europese Commissie stelt dat de media in Georgië zwaar beïnvloed wordt door de politiek en dit tot op het punt dat bijna geen enkele bron als betrouwbaar beschouwd kan worden, merkt de Raad op dat dit rapport wel degelijk spreekt van invloed van de politiek op de media in Georgië, doch niet op een manier dat geen enkel mediakanaal in Georgië nog betrouwbaar is. Deze algemene informatie kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de perskanalen waarnaar door de verwerende partij wordt verwezen, minstens voor wat de situatie van zijn familie betreft, niet kunnen gezien worden als betrouwbare bronnen.

Daarnaast meent verzoeker dat er verschillende elementen zijn die erop wijzen dat, los van de banden die zijn eigen familie met de Georgische autoriteiten zou hebben, de familie M. toch (sterkere) banden heeft met deze autoriteiten. In dit verband stipt de Raad vooreerst aan dat deze bewering van verzoeker lijnrecht staat op zijn eerdere bewering als zou de familie M. banden hebben met de oppositie gelet op de artikelen die door oppositiegezinde media zijn geschreven. Dit terzijde, blijkt dat verzoeker enerzijds stelt dat zijn familie niet zulke gevangenisstraffen zou hebben gekregen voor de moord op V. M. en de leden van de familie M. die deelnamen aan dat vuurgevecht – bewoording die ook door de verwerende partij wordt gebruikt en die volgens hem impliceert dat zij ook actief deelnamen aan het gevecht – en die verantwoordelijk waren voor de verwondingen van zijn vader niet zonder straf zouden kunnen ontkomen zijn indien de familie M. niet (ook) over banden met de Georgische autoriteiten zou beschikken. Anderzijds meent verzoeker dat het feit dat de in het CEDOCA-rapport aangehaalde internetartikelen allemaal in het voordeel zijn van de familie M. eveneens aantoont wat voor invloed zij hebben (op de oppositie(pers)) en dat indien zijn familie zoveel invloed zou hebben als dat de verwerende partij beweert, er ook internetartikelen zouden gevonden worden in hun voordeel. Wat dit laatste betreft, oordeelt de Raad dat – gelet op het hogervermelde en het gestelde onder punt 2.3.6.5.2. van het onderhavig arrest – verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat voormelde artikelen in het voordeel zijn van de familie M. en/of dat zij invloed zouden hebben op de pers (en de daaraan gelinkte autoriteiten). Dat er geen internetartikelen zijn vanuit het standpunt van zijn familie – een stelling die genuanceerd dient te worden gelet op het feit dat in het CEDOCA-rapport een artikel wordt aangehaald waarin de vrouw van de broer van verzoekers vader aan het woord wordt gelaten – betekent niet dat zij geen

invloed kunnen hebben. Dit kan te wijten zijn aan het feit dat zijn familie het niet nodig vindt de pers te contacteren. Daarnaast onderstreept de Raad dat de familieleden van de familie M. die deelnamen aan het vuurgevecht dat leidde tot de dood van V. M. inderdaad geen straf kregen, ondanks dat verzoekers vader hierbij gewond geraakte. De Raad merkt op dat dit verschillende redenen kan hebben, los van een eventuele band met de autoriteiten. Deze laatste optie wordt, zo weze herhaald, tegengesproken door de beschikbare algemene informatie. Bovendien stipt de Raad aan dat uit het CEDOCA-rapport blijkt dat de rechter die in eerste aanleg uitspraak diende te doen over de moord op V. M. in het vonnis liet blijken dat hij van mening was dat de openbare aanklager had nagelaten bepaalde aanklachten tegen verzoekers familieleden neer te leggen die gelden als verzwarende omstandigheden, maar dat hij zelf niet in de mogelijkheid was dit te onderzoeken. Hieruit kan worden afgeleid dat deze rechter de mening toegedaan was dat zij nog een zwaardere straf dienden te krijgen. Verder brengt verzoeker niets bij waaruit blijkt dat zijn familieleden tegen deze uitspraak in beroep zijn gegaan en aldaar geoordeeld werd dat hen een te zware straf werd opgelegd.

Tot slot betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn oom Me. K...v..., die in Georgië vicevoorzitter was van de burgemeester van Akhmeta en door de autoriteiten in 2019 persoonlijk benaderd werd om de spanningen met de bevolking in verband met de bouw van de waterkrachtcentrale te verminderen, in Duitsland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Volgens verzoeker kan, gelet op het feit dat zijn oom Georgië diende te verlaten en de vluchtelingenstatus in Duitsland werd toegekend, het gestelde in de bestreden beslissing, dat zijn oom een invloedrijk persoon is met nauwe banden met de regering en dat verzoeker daarom op bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen, niet worden weerhouden. In deze wijst de Raad erop dat uit de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde stuk 3 blijkt dat aan zijn oom niet de vluchtelingenstatus doch wel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Dit betekent echter niet dat op basis hiervan dient te worden besloten dat ook aan verzoeker internationale bescherming dient te worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel, op basis van de eigen merites van de verzoeker, beoordeeld te worden. In deze kan worden aangehaald dat verzoeker bij zijn verzoekschrift een passage uit het (of één van de) persoonlijk(e) onderhoud(en) die zijn oom in Duitsland aflegde in zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming lijkt te voegen (dit document bevat niet de naam van verzoekers oom, doch slechts een handtekening, alsook zijn functie) en dat hieruit blijkt dat zijn oom toen ook de door verzoeker aangehaalde bloedwraak opwierp (stuk 2). Hieruit valt geenszins af te leiden dat de Duitse autoriteiten zijn oom internationale bescherming toekenden op deze basis of, indien dit het geval was, dat hieruit blijkt dat de familie M. banden heeft met de Georgische autoriteiten. Tevens stipt de Raad aan dat, zelfs nu zijn oom in Duitsland als subsidiair beschermde verblijft en geen invloed meer heeft in Georgië, er nog steeds voldoende elementen zijn die erop wijzen dat zijn familie in Georgië over sterke banden met de autoriteiten beschikt. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken bevatten geenszins elementen die hier anders over zouden kunnen doen oordelen. Integendeel, verzoekers oom gaf ten overstaan van de Duitse asielinstanties zelf aan dat de tweede man van de staatsveiligheid in Georgië een vriend van de familie is en dat hij zichzelf in een bevoorrechte positie bevond.

Gelet op het voorgaande vaststellingen, blijkt dat verzoeker geen juist beeld schetst van de banden die de verschillende betrokken families zouden hebben met de Georgische autoriteiten en dus van (een belangrijk deel van) de context van de door hem aangehaalde vrees. Dit doet afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid en vormt een eerste reden waardoor getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de beweerde persoonlijke vrees voor vervolging.

2.3.6.5.2. Verder kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen inzake de omstandigheden van de beschieting van zijn huis op 29 juni 2020 waarvan hij het slachtoffer zou zijn geworden. De bestreden beslissing luidt in dit verband als volgt:

“U verklaarde dat er op 29 juni 2020 vijf schoten afgevuurd werden in uw richting door S. M., de broer van V. M., toen u thuis aankwam in uw dorp. Omdat u bewusteloos raakte, dachten ze dat ze u gedood hadden. U vernam via de zus van R. K...N... dat ze uw dood gevierd hadden. S. M. werd gearresteerd in augustus of september 2020. Hij werd niet veroordeeld voor poging tot moord maar voor het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen omdat er geen bewijzen waren wie dit wapen gebruikt had. U vermoedt dat dit is omwille van de banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid. Het beroep dat uw familie tegen deze beslissing aantekende, wijzigde niets aan deze beslissing (CGVS, pg. 10-13). Deze door u geschetste versie van de feiten valt moeilijk te rijmen met hoe over deze beschieting werd bericht in de Georgische pers. Zo blijkt uit het onderzoek van CEDOCA dat verschillende perskanalen wijzen op onregelmatigheden in verband met de arrestatie van S. M. en op de banden tussen uw familie en de Georgische autoriteiten: Formula News schrijft dat de familie M. vermoedt dat de arrestatie van S. M. het gevolg was van het feit dat ze niet ingegaan waren op een verzoeningspoging en dat uw familie de arrestatie in scène had gezet; Mtavari Arkhi vermeldt een protestactie van de lokale bevolking in het dorp Jokolo op de dag van de arrestatie waarbij de dorpelings stellen dat M. onschuldig is en de zaak met de hulp van de politie werd gefabriceerd; de Georgische zender TV brengt de familie M. in beeld die beweert dat het onderzoek niet eerlijk is verlopen en de beschuldiging ongegrond is; in een interview met Radio Way stelt de moeder van V. M. dat uw familie

in bescherming wordt genomen door de Georgische autoriteiten, met name door de (toenmalige) viceminister van Binnenlandse Zaken Kakha Sabanadze; en ook het Georgische onafhankelijke perskanaal RFE/RL stelt dat de arrestatie van S. M. vermoedelijk gelinkt is aan het feit dat de familie M. niet inging op een verzoeningspoging (COI CASE, GEO2024-001, 27/06/2024, pg. 5 & 6). In het licht van deze informatie rijzen er dan ook ernstige vraagtekens over de werkelijke omstandigheden van deze beschieting en het gegeven dat de familie M. hiervoor verantwoordelijk zou geweest zijn. Aanvullend dient te worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat S. M. veroordeeld werd voor het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen. Nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de veroordeling beperkt werd tot het onwettelijk dragen en bewaren van een vuurwapen omwille van de door u vermeende banden tussen T. M. en het hoofd van de staatsveiligheid.”

In het verzoekschrift meent verzoeker dat alle persartikels die worden aangehaald in het CEDOCA-rapport in het voordeel van de familie M. zijn en dat alle aangehaalde artikelen betreffende deze beschieting gebaseerd zijn op wat de familie M. verklaarde, zoals ook blijkt uit het CEDOCA-rapport zelf. De Raad merkt op dat, hoewel uit de bewoording van sommige artikels die in het CEDOCA-rapport en bij uitbreiding in de bestreden beslissing aangehaald worden met betrekking tot de schietpartij op het huis van verzoekers familie, duidelijk blijkt dat deze gebaseerd zijn op de verklaringen van de familie M., er in dit verband eveneens artikels worden aangehaald die hetzelfde stellen over de schietpartij als de artikels gebaseerd op de verklaringen van de familie M. en die niet gebaseerd lijken te zijn op wat de familie M. over de schietpartij te zeggen had. Zo kan gewezen worden op het artikel van *Mtavari Arkhi*, dat gaat over een protestactie door dorpelingen in het dorp Jokolo op de dag van de arrestatie van S. M. waarbij zij stellen dat hij onschuldig is en de zaak met de hulp van de politie werd gefabriceerd, alsook op het artikel van het Georgische onafhankelijke perskanaal RFE/RL, waarin geenszins lijkt te worden gesteld dat zij zich baseren op de verklaringen van de familie M.

2.3.6.5.3. Tevens betreffen verzoekers verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die hij persoonlijk zou meegemaakt hebben na de beschieting op 29 juni 2020 omwille van de bloedvete tussen zijn familie en de familie M. – zijnde drie incidenten in 2022 en 2023 waarbij zijn belagers hem probeerden aan te vallen terwijl hij aan het trainen was in Tbilisi en één incident waarbij hij in een winkel in Tbilisi werd aangevallen op 15 juni 2023 – louter blote beweringen. In deze oordeelt de commissaris-generaal met recht het volgende:

“U stelde dat er in 2022 en 2023 drie pogingen plaatsvonden om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was in Tbilisi. Uw trainers en de andere judoka lieten hen de sporthal niet binnen (CGVS, pg. 15). U beschreef daarna nog één incident dat plaatsvond op 15 juni 2023 in Tbilisi (CGVS, pg. 5, 6, & 17). U ging toen na de training naar het hotel en uw trainer vroeg of u naar de winkel wou gaan. U deed dat samen met hem en er ging ook nog een andere judoka met zijn kind mee. In de winkel werd u met een mes aangevallen door M...d M. en M...m M. U liep naar achter in de winkel om een schuilplaats te vinden en u bleef daar staan tot een winkelman u via de achterdeur buiten liet gaan. Niettegenstaande u aangaf dat u persoonlijk noch na de drie pogingen in 2022 en 2023 om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was, noch nadat u op 15 juni 2023 werd aangevallen in de winkel, stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten (CGVS, pg. 15 & 17), kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u over deze incidenten enige bewijsstukken zou kunnen neerleggen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de judofederatie na de drie pogingen om u aan te vallen wel stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten. U beweerde dat de judofederatie naar de lokale politie ging, dat de lokale politie hen verteld had dat u niet in mekaar was geslagen, en dat ze daarom niets konden doen (CGVS, pg. 15). U gaf verder aan dat de judofederatie ook een NGO van deze feiten op de hoogte bracht en dat de federatie dit ook meldde bij de Public Defender. De Public Defender nam uw verhaal positief aan omdat u een succesvol sportman bent maar zij deden in werkelijkheid niets voor u. Voorts verklaarde u nog dat de judofederatie samen met verschillende parlementsleden naar de familie M. ging om te verzoenen en dat dit een paar keer gebeurde sinds 2020 maar dat zij dit nooit aanvaard hebben (CGVS, pg. 15 & 16). Aangezien de judofederatie verschillende stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten – de federatie had immers de lokale politie, een NGO, en de Public Defender ingelicht –, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent enkele stukken zou neerleggen. U legde echter geen stukken neer waaruit blijkt dat de judofederatie dergelijke stappen ondernomen zou hebben. U legde een brief neer van de judofederatie (d.d. 25/05/2023) waarin een verzoeningspoging uit het voorjaar van 2020 vermeld wordt waaraan federale vertegenwoordigers, de toenmalige meerderheidsvertegenwoordiger, de burgemeester, en honderden lokale bewoners deelnamen zonder succes. Daarnaast legde u in uw USB-stick ook verschillende nieuwsfragmenten en artikels neer over deze verzoeningspogingen. Er wordt in deze stukken echter op geen enkele wijze melding gemaakt van de concrete vervolgingsfeiten waarvan u persoonlijk het slachtoffer zou geworden zijn. Het feit dat u geen enkel bewijsstuk kan neerleggen omtrent de persoonlijk vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben omwille van de bloedvete tussen uw familie en de familie M. doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze incidenten.”

In het verzoekschrift betoogt verzoeker in dit verband dat de verwerende partij geen tegenstrijdigheden, inconsistenties of onnauwkeurigheden kan vaststellen in zijn verklaringen over de persoonlijke

vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt, alsook over de beschermingspogingen die de judofederatie voor hem nam. Verder oppert hij dat de verwerende partij haar beslissing niet louter kan baseren op het feit dat hij geen bewijsstukken voorlegt en dat, indien de verwerende partij twijfelt over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, zij hem nauwkeuriger diende te ondervragen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad benadrukt dat uit voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen duidelijk blijkt waarom wel degelijk kan verwacht worden dat verzoeker minstens een begin van bewijs kan voorleggen van de persoonlijke vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt. Wat betreft het feit dat er geen tegenstrijdigheden of onnauwkeurigheden zouden kunnen worden vastgesteld in zijn verklaringen hieromtrent, wijst de Raad erop dat dit geen afbreuk doet aan het gebrek aan bewijs. Te dezen onderlijnt de Raad eveneens dat elementen in het voordeel van de verzoeker om internationale bescherming niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) en dat de commissaris-generaal niet het tegendeel moet bewijzen van hetgeen door verzoeker wordt opgeworpen, zou hij dat al kunnen. Tot slot stipt de Raad aan dat er geen onregelmatigheden kunnen worden vastgesteld inzake het verloop van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. In zoverre verzoeker meent dat hij aldaar bepaalde verklaringen kon afleggen die anders zouden doen oordelen over het vastgestelde gebrek aan documenten, benadrukt de Raad dat het verzoeker is die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of ernstige schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad oordeelt verder dat, indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp nog (bijkomende) inlichtingen heeft, hij dit kon vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud, bijkomende schriftelijke verklaringen kon afleggen of dit kan uiteenzetten in zijn verzoekschrift, *quod non in casu*.

Daarnaast stelt de Raad, net als de commissaris-generaal, vast dat in het onderzoek dat CEDOCA voerde naar de bloedvete tussen verzoekers familie en de familie M. geenszins melding wordt gemaakt van (één van deze) incidenten waarbij verzoeker persoonlijk zou zijn geviséerd. Te dezen merkt de Raad op dat uit de COI Case, net als uit verzoekers verklaringen en door hem bijgebrachte stukken, blijkt dat verzoeker een internationale judocarrière had. Er kan dan ook worden aangenomen dat hij een zekere bekendheid had in Georgië of minstens in zijn regio van herkomst. Indien er binnen de context van de betreffende bloedvete – die over het algemeen gedekt wordt door de lokale en nationale media – aanvallen tegen hem zouden worden uitgevoerd, kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hiervan melding wordt gemaakt in de media, hetgeen evenwel niet het geval blijkt te zijn. In de COI Case (p. 5) wordt gesteld dat CEDOCA, behalve de hierin besproken gebeurtenissen, binnen het tijdbestek van dit onderzoek in de geraadpleegde bronnen geen informatie vond over eventuele andere incidenten die zich hebben afgespeeld in het kader van de vete tussen de familie M. en K. Geen van de geraadpleegde bronnen over de familieveten vermeldt de naam van verzoeker. Over zijn eventuele aanwezigheid bij het schietincident in het huis van zijn familie in op 29 juli 2020 schrijft geen enkele bron. De enige aanwezigen volgens de geraadpleegde artikels waren M. K. en diens ouders. In zoverre verzoeker in deze andermaal kritiek zou leveren op de media in Georgië, kan dienstig gewezen worden op hetgeen hierover hoger reeds werd gesteld.

2.3.6.5.4. Waar verzoeker in het verzoekschrift de verwerende partij verwijt niet objectief te zijn, wijst de Raad erop dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad merkt in dit verband volledigheidshalve op dat de opdracht van CEDOCA erin bestaat om op objectieve en onpartijdige wijze alle nuttige en noodzakelijke informatie aan te brengen om de commissaris-generaal toe te laten zich conform artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, in alle onafhankelijkheid, uit te spreken over de verzoeken om internationale bescherming. De COI Case werd opgesteld door onpartijdige ambtenaren die er geen persoonlijk belang bij hebben onjuiste informatie weer te geven. Verzoeker toont bovendien allerm minst afdoende en *in concreto* aan dat voornoemde informatie in het door CEDOCA gevoerde onderzoek foutief is en/of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken.

2.3.6.5.5. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde documenten inzake verzoekers oom die in Duitsland de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (stukken 2 en 3) geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker een persoonlijke vrees voor vervolging heeft in het kader van de bloedvete tussen zijn familie en de familie M. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers, zo weze herhaald, te worden beoordeeld op basis van zijn eigen merites. Uit de passage uit het (of één van de) persoonlijk(e) onderhoud(en) die zijn oom in Duitsland aflegde in zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming kan geenszins worden afgeleid dat zijn oom in het kader van deze bloedvete

internationale bescherming werd toegekend, laat staan dat verzoeker persoonlijk geïnterviewd werd in deze context.

2.3.6.6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat hij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recentste “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025, waarnaar in de aanvullende nota d.d. 1 april 2025 wordt verwezen en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 12 februari 2025 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Waar verzoeker in het verzoekschrift van mening lijkt te zijn dat voormelde redenering ervan uitgaat dat Georgië nog een veilig land van herkomst is en gebaseerd is op het weerlegbaar vermoeden dat er geen nood aan internationale bescherming is die daarmee gepaard gaat, benadrukt de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Deze vereiste is aldus niet beperkt tot verzoeken om internationale bescherming voor onderdanen van veilige landen van herkomst. Tevens verduidelijkt de Raad dat bij de beoordeling van het voorhanden zijn van nationale bescherming in zijn hoofde vertrokken wordt van algemene informatie waaruit blijkt dat iedereen in Georgië in het algemeen beroep kan doen op de bescherming, geboden door de nationale autoriteiten. Het is op basis van deze informatie, en niet op basis van het weerlegbaar vermoeden dat van toepassing is bij veilige landen van herkomst, dat besloten wordt dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen dat hij in het bijzonder geen beroep kan doen op de Georgische autoriteiten.

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. In de bestreden beslissing wordt in dit verband terdege het volgende geoordeeld:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u geen stappen ondernam om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten naar aanleiding van de drie pogingen in de periode 2022-2023 van de familie M. om u aan te vallen terwijl u aan het trainen was in Tbilisi. U stelde dat u geen klacht indiende omdat het geen nut had aangezien u niet in mekaar werd geslagen of beschoten. Er zou u niemand geloven of stappen ondernemen tegen hen (CGVS, pg. 15). U verklaarde later nogmaals dat als je niet wordt aangevallen, geslagen of verwond er geen enkel proces begint (CGVS, pg. 16). Deze algemene verklaring, nl. dat het geen zin heeft als je niet in mekaar wordt geslagen of beschoten, vormt louter een blote bewering die niet strookt met bovenstaande informatie. U toont hiermee dan ook geenszins aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden. U gaf verder aan dat de judofederatie wel stappen ondernam om bescherming te verkrijgen naar aanleiding van deze drie pogingen om u aan te vallen. U verklaarde dat zij naar aanleiding van deze feiten naar de lokale politie waren gegaan maar dat de politie hen vertelde dat ze niets konden doen omdat er niets met u gebeurd was (CGVS, pg. 15). U voegde hieraan toe dat de judofederatie contact opnam met een NGO – u wist niet exact welke het was – en dat zij dit ook gemeld hadden bij de Public Defender. U zei dat uw verhaal positief onthaald werd door de Public Defender omdat u een succesvol sportman bent maar dat zij in werkelijkheid niets voor u deden (CGVS, pg. 16). Er dient wederom te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt omtrent de stappen die de judofederatie ondernomen zou hebben om bescherming te verkrijgen van de Georgische autoriteiten naar aanleiding van deze feiten hoewel dit redelijkerwijze van u kan verwacht worden (cf. supra). U maakt met dergelijke blote bewering dan ook niet aannemelijk dat de judofederatie bescherming gezocht zou hebben voor u naar aanleiding van deze persoonlijke vervolgingsfeiten. Voorts ondernam u na het laatste incident, nl. toen u op 15 juni 2023 naar de winkel ging met uw trainer, een andere judoka en zijn kind, en werd aangevallen door twee leden van de familie M., geen poging meer om bescherming te verkrijgen van Georgische autoriteiten. U stelde dat u nergens bescherming vroeg, dat u de tweede dag een vergadering had met de judofederatie, en dat jullie tot het besluit kwamen dat niemand u daar kon helpen en het beste was om weg te gaan (CGVS, pg. 17). U legde uit dat u geen klacht had ingediend omwille van de reactie die de judofederatie bij de andere incidenten had gekregen van de lokale politie, de NGO, en de Public Defender, en u herhaalde dat het geen nut heeft als je niet wordt neergestoken of aangevallen (CGVS, pg. 17). Er werd reeds eerder opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de stappen die de judofederatie ondernam bij de lokale politie, een NGO, en de Public Defender naar aanleiding van de eerste drie incidenten louter blote beweringen betreffen en u hiermee dan ook geenszins aannemelijk maakt dat de judofederatie bescherming gezocht zou hebben voor u. Wat betreft uw verklaring dat het geen nut heeft om bescherming te vragen tenzij men wordt neergestoken of aangevallen, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die niet strookt met bovenstaande informatie. U toont met voorgaande verklaringen dan ook geenszins aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden om u bescherming te bieden. Daarenboven werd reeds op uitvoerige wijze aangetoond dat uw familie nauwe banden onderhoudt met de Georgische autoriteiten en veiligheidsdiensten (cf. supra), wat het des te onwaarschijnlijker maakt dat

u, indien u bij terugkeer zou geconfronteerd worden met concrete vervolgingsfeiten omwille van de bloedvete tussen uw familie en de familie M., niet zou kunnen rekenen op de bescherming of de hulp van de Georgische autoriteiten. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift in dit verband zijn kritiek herhaalt inzake het gebrek aan bewijs van de beschermingspogingen die de judofederatie namens hem zou genomen hebben en inzake de banden die zijn eigen familie (en/of de familie M.) zou(den) hebben met de autoriteiten, kan de Raad dienstig verwijzen naar hetgeen hierover hoger reeds werd gesteld. Voorts betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat, ondanks dat de autoriteiten reeds verschillende keren optraden en ongeacht enige banden tussen de beider families en de Georgische autoriteiten, deze bloedvete sinds 2019 nog steeds niet is opgelost en er sinds de start verschillende gewonden en één dode vielen en er ook verschillende mensen werden opgesloten. Hij vraagt zich dan ook af in hoeverre de Georgische autoriteiten in staat zijn om bescherming te bieden in deze context. De Raad oordeelt dat het gegeven dat er in de context van dit conflict een dode viel en meerdere mensen gewond zijn geraakt, niet *per se* betekent dat de Georgische autoriteiten niet in staat of onwillig zijn om bescherming te bieden. Te dezen stelt de Raad vast dat, zowel na de moord op V. M. als na de vermeende beschieting van de woning van verzoekers vader, de Georgische autoriteiten de vermeende daders bestrafen en dus wel degelijk optraden. Voorts kan worden herhaald dat niet uit te sluiten valt dat de keren dat niemand bestraft werd bij fysieke incidenten het gevolg is van juridische overwegingen. Gelet op deze vaststellingen, alsook op het feit dat nationale bescherming daadwerkelijk moet zijn en niet absoluut en dat de autoriteiten slechts kunnen optreden wanneer zij hiervan op de hoogte worden gebracht, besluit de Raad dat de Georgische autoriteiten wel degelijk in staat zijn om bescherming te bieden in dit conflict. Tot slot merkt de Raad op dat het feit dat er mensen werden opgesloten naar aanleiding van dit conflict juist aantoont dat de Georgische autoriteiten optreden in dit conflict.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.6.7. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.6.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.6.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.7.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.7.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.10. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoeker ten volkomen subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS
--------------	--------------